

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Discordia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

di officijs, vide Thom. ad ducissam Brabantia. & Sil. ibi §. 7.

DILAPIDATOR.

Dilapidator appellatur praelatus, res ecclesiasticas alienans, & male expendens, qui debet deponi, vt in capit. apostolicis. 12. q. 2. Ideo dilapidatore inspecto dari debet coadiutor. in cap. venerabili. de offic. deleg. Hi grauius peccant, pauperum bona infideliter tractantes.

DISCORDIA.

DISCORDIA quæ importat voluntatum segregationem, & charitati contrariatur, ex suo genere peccatum mortale est: secundum Thom. secunda secundæ. quæsti. 37. quando scienter ex intentione quis à bono diuino, vel proximo, in quo consentire teneretur, dissentit. In re autem modica, vel quædo vnus existimat hoc esse bonum, & alius contrarium credit, non est mortale, nisi procedat ex ignorantia eorum, quæ quis scire teneretur, vel adiungatur pertinacia, quæ sit mortalis: secundum Caiet. ibi.

2 DISCORDARE in his, quæ sunt de consilio, ad quæ quis non tenetur sub præcepto, non est mortale: quia non excludit charitatem. Est etiã quædoque mortale peccatum, quando ex discordia infertur notabile damnum proximo in bonis corporalibus, vel spiritualibus, quia hoc est contra proximi dilectionem. Vnde sæpe consiliarij, mali ex superbia, vel malo animo mortaliter peccant, nolentes concordare esse cum alijs in bono reipub. vel potius querentes bonum proprium, quàm commune. Cõstat hoc esse maximum peccatum cum talium oblationem Ecclesia repellat. 90. distinct. cap. oblationes.

DISPUTATIO.

DISPUTARE de fide dubitãdo, mortale peccatum est, quia dubius in fide, infidelis est. secundum Tho. secunda secundæ, quæsti. 10. artic. 7. si autem fiat disputatio ad confundendos errores, vel ad exercitium, siue tamen periculo audientium, vt quando fit inter doctos, est laudabi-

lis. Si autem imminet periculum, vt quando fit inter simplices, nõ est laudabilis, sed peccatum, & tantò maius, quantò periculum grauius. Et propterea prohibitum est cuicunque laico disputare de fide, & cõtrã faciès, debet excommunicari, in c. quicunque. de hæret. §. inhibemus. libr. 6. & eadem ratione prohibetur seculari prædicare. cap. sicut in vno corpore. de hæret. & c. de summ. trini. & fide catho. l. nemo. prohibetur nedum laicis, sed & clericis, turbis coadunatis publice disputare de fide. Ideò laicus sciens sub tali pœna hoc sibi prohibitum, si disputat, mortaliter agit. Caietan. ibi.

2 SVSTINENTES opiniones philosophorum, vt Auerrois de vnitãte intellectus, & de infinitate temporis, mortaliter peccant, quia sunt directè contra fidem, & est prohibitum in octaua sessione Concilij Lateran.

3 EPISCOPIS, & inquisitores potentes obuiare huiusmodi enerationibus fidei, & non facientes, mortaliter peccant, cum teneatur, & tamen quædoque contenti de sola reuerẽcia, hæc negligunt, secundum Sil. verbo disputatio. in fin. quia ista est notabilis, & perniciofa negligentia.

DISPENSATIO.

DISPENSATIO secundum Canonistas est iuris relaxatio, & dicitur vulnus, quia ius commune vulneratur. c. ipsa pietas. 23. q. 4.

2 DISPENSARE potest Papa in omnibus, in quantum dispensatio declarationem dicit, quando oritur dubium aliquod circa articulos fidei, sacramenta, ius naturale, & diuinum. secundum Tho. prima secundæ. quæsti. 100. artic. 8. ad 4. & Archid. Flor. 2. parte tituli. 1. c. 1. & hoc modo sumitur largè dispensatio, sed propriè dispensare, est facere, quod oppositum legi benè possit fieri. Commutatio vero est, quando vnum pro alio fit, vt elemosyna pro ieiunio, vel huiusmodi.

3 PRÆCEPTA decalogi sunt omninò indispenfabilia, quia continent in-

tentio.